

Gjennem en Indkomstskat). Ja, gennem en Indkomstskat, det er sandt, og ærede Medlemmer vide, at jeg kan sige, at næsten min halve Bidsomhed, siden jeg har faaet Sæde i denne Forsamling, og ikke alene min Bidsomhed her men ogsaa mine Studier udenfor gaa ud paa at anbefale denne Skat paa de Velhavende; ikke den Indkomstskat, vi nu have, men en Skat af en anden Betslæssen, nemlig en sammensat Formue- og Indkomstskat, der vil ramme og fastholde de virkelige Stattede objekter. Jeg har for mit Vedkommende altid vist den oprigtigste Villie til at tage de Velhavende med, hvor vi kunne det, og jeg skal fremdeles gøre det. Men de ærede Medlemmer vide tillige, at, om vi endogsaa tænke os ind i en Fremtid, hvor det er lykkedes os at gennemføre en kraftig og betydelig Formue- og Indkomstskat, saa ville vi dog ikke, saalænge vi skulle have en Hær og Flaade, kunne undvære de indirekte Afgifter. Naar vi se paa alle de indirekte Afgifter og tage — hvad det ærede Medlem for Nibe maa „høre“, fordi det er sandt — de simpleste og mest praktiske Hensyn, og naar vi kaste et Blik paa denne Mængde af Sætter og Positioner, da ville vi finde, at vi ikke paa nogen mulig Maade kunne faae noget Videre ind ved de indirekte Afgifter uden ved at lægge dem paa Artikler, der bruges af Folkets store Masse. Det er beslægtet, og det er et Hensyn, der er værd at tage med i Betragtning, naar det gælder om Anvendelsen af en Indkomstskat og Formue- skat, naar det gælder, om vi skulle tage denne Skat, og hvorledes vi skulle dele den imellem de forskellige Klasser, og hvorledes den der har sin Berettigelse, men det er en simpel Sandhed, det er en simpel Erfaringsregning, som enhver, der nærmere har beskæftiget sig med disse Forhold, maa indrømme, at man ikke kan faae noget Ordentligt ind af Forbrugsafgifterne, uden at man tager det af de almindelige Artikler, i det Mindste af de Artikler, der bruges af en meget stor Mængde af Landets Indvaanere. Det glæder mig, at jeg deri befinder mig i fuld Overensstemmelse med de ærede Herrer af Venstre — det er et Udtryk, jeg har Lov til at bruge her — at det er i høi Grad vigtigt at befri Landet for

visse Byrder, der lamme vor økonomiske Udvikling, og tillige for visse Byrder, der ligefrem hvile paa de simple Livsformødenheder — thi der er jo Forskjel paa de Ting, der bruges i Almindelighed; der ere nogle, som ligefrem ere mere eller mindre nødvendige for Livets Ophold, mere end andre; selv af det, der bruges af den store Mængde Mennesker, er det Noget, som er mere eller mindre nødvendigt, der er adskillige Ting, som, om man end vil finde det urigtigt at betegne dem med Ordet Luxus, dog maa indrømmes, at være mere eller mindre nødvendige. Men naar vi skulle vedblive at tage Penge ind i Statskassen, og vi skulle komme til den Slags Ting som at ophæve Skat paa Salt, hvoraf der jo bruges meget af de fattige Fiskere og Alle de, der give sig af med at salt, som jo endogsaa absolut taget bruges mest af de Fattige, paa saltet Fisk, Sild og Ris osv., og endvidere paa saadanne Gjenstande, som ere nødvendige for Landets Opblomstring, og som ramme alle Mennesker, f. Ex. fordi Alle dog bo i Huse og skulle have Noget at lægge i Kaffelovnen og ikke ere saa heldige at bo i en Skovegn, saasom Tommer, Fern og Kul, saa kan man ikke komme et Skridt videre bort fra disse Skatter, dersom man ikke temmelig skarpt fastholder Betslæssen af de almindelige Forbrugsartikler, som ikke i den Grad maa regnes til Nødvendighedsartikler. Naar jeg nu sætter Blikket paa de fire Artikler, som ere daglige Forbrugsartikler, Sukker, Kaffe, Brændevin og andre Spirituosa og Tobak — Forbrugen af The er ikke saa stor her i Landet, at det kan give Meget, selv om man sætter den op — saa vil jeg indrømme, at der er en Ting, som jeg er villigere til at tage haardere fat paa end Brændevin, og det er Tobak, men af de andre tre Ting, Sukker, Kaffe og Brændevin, vil jeg hellere tage Brændevin, navnlig hellere end Kaffe, netop af Hensyn til den store, menige Befolkning her i Landet. Mine Herrer, jeg fremsætter disse almindelige Betragtninger, det kan ikke nytte, at vi ved at se paa saadanne Skattelove, beständig sige: nei og nei, og nedad og nedad, Skatten maa hvile et Sted, og naar man vil søge at samle et Billedet af alle de Steder, hvor Skatten skulle